10/9 16.45 1999 (?)

Aan Dhr. Maan t.a.v. de opvatting namens Dhr. Maan verkondigd dat "Anyone" niet "iedereen" zou betekenen.

Over de vertaling van het begrip "anyone" naar het Nederlands.

Anyone betekent

Volgens Van Dale's woordenboek Engels ; iedereen in de betekenis van "om het even wie".
Volgens Collins (English/English); "at random, no matter who"

Dit bijvoorbeeld in tegenstelling tot begrippen als everybody en everyone (each person in a group)

De Franse versie van het Pretto-arrest spreekt van "toute personne" en in de samenvatting van "aucune personne"

Iedereen heeft dus recht op inzage en afschriften van rechterlijke uitspraken.

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE ARNHEM
Mr. D.J. van Dijk, president

Postadres: Postbus 9030 - 6800 EM Arnhem

Bezoekadres:
Walburgstraat 2-4, Arnhem
Kamer H.4.91
Tel: 026-3592000 (tst. 2602)
Fax: 026-3592899

Aan dhr. J. Hop
Joubertstraat 24
3851 DM ERMELO

Datum : 3 september 1997
Uw kenmerk : --
Onderwerp : --

Geachte heer Hop,

U schreef op 4 augustus jl. een brief aan deze rechtbank met een aantal vragen over de wijze waarop met de Raad voor de Kinderbescherming wordt omgegaan. Inmiddels stuurde u al weer een aantal herinneringen. Eenzelfde brief is door u ook aan een groot aantal andere gerechten gestuurd.
U heeft ook aan deze rechtbank gevraagd om een onderzoek te mogen verrichten naar uitspraken op het gebied van de gezagsvoorziening. Ook dit verzoek heeft u aan een aantal andere rechtbanken gestuurd.

Op 25 augustus jl. is over de inhoud van uw brieven gesproken in de presidentenvergadering. Inmiddels heeft u een brief ontvangen van het Algemeen Secretariaat Zittende Magistratuur. Ik heb deze brief afgewacht alvorens u te berichten.

De wijze waarop met procespartijen wordt omgegaan is een zaak voor de zittende rechter. Daar is wel een aantal uitgangspunten voor, waardoor bijvoorbeeld wordt vermeden dat er sprake is van (schijn van) belangenverstrengeling. Datzelfde geldt in beginsel voor de behandeling van een organisatie als de Raad voor de Kinderbescherming, die geen partij is bij geschillen over de gezagsvoorziening en als onafhankelijk adviseur moet worden beschouwd.
Uiteraard wordt er binnen de rechtbank en bij specifieke kwesties binnen een sector wel overleg gevoerd over de wijze waarop wordt omgegaan met partijen of adviseurs, die regelmatig terugkeren bij procedures en wordt er geprobeerd om daar eenheid in te brengen, maar uiteindelijk blijft dit de verantwoordelijkheid van de zittingsrechter.

In het licht van het voorgaande zal ik thans overgaan tot de beantwoording van uw vragen, zoals verwoord in uw brief van 4 augustus.

Vraag 1 gaat er ten onrechte van uit, dat de zitting zou zijn afgelopen als de behandeling van een zaak is beëindigd. Als een behandeling is afgelopen blijft de vertegenwoordiger van de Raad voor de Kinderbescherming gewoon in de zaal, zoals dat in strafzaken bijvoorbeeld ook met de Officier van Justitie het geval is en zoals dat ook nog al eens voor komt, wanneer een advocaat een aantal opvolgende zaken behandelt.
Het is uiteraard standaard, dat dan niet meer over de zaak wordt gesproken. De behandeling is immers afgelopen. Volgt direct daarna de behandeling van een volgende zaak, dan is daar ook nauwelijks tijd voor. Zijn er een paar partijen niet verschenen, dan wordt de tussenliggende tijd gebruikt voor de afhandeling van zogenaamde verstekzaken.

Kortom, er is geen sprake van, dat er wordt gehandeld in strijd met de Wet R.O. wanneer een vertegenwoordiger van de Raad van de Kinderbescherming de zaal niet verlaat na de behandeling van een zaak. Het zou buitengewoon onpraktisch zijn om de vertegenwoordiger van de Raad te verplichten telkens de zaal te verlaten, zoals de P.G. bij de Hoge Raad u ook al heeft bericht.

Vraag 2 is zo algemeen gesteld, dat ik daar niet op inga. Mocht u een zaak hebben voor een kinderrechter van deze rechtbank, dan kunt u via het nevenfunctie-register de noodzakelijke informatie achterhalen. Ik zou niet weten waarom ik u op dit punt nadere informatie zou moeten verschaffen en om wat voor informatie dat dan zou dienen te gaan.

Vraag 3 geeft blijk van een verkeerde opvatting over de rechtsgang. De rechter is verantwoordelijk voor de uitspraak en niet de griffier. De griffie maakt een proces-verbaal op van de zitting, maar neemt geen beslissingen.
Toevallig is er geen griffier uit de familiesector van deze rechtbank griffier van de klachtencommissie van de Raad. Ik zou daar echter op zich geen bezwaar tegen hebben, mits het zo wordt geregeld, dat een griffier ter vermijding van elke schijn nooit zit op een klacht van een persoon, die hij zelf op de zitting heeft gehad. Uiteindelijk gaat het alleen daarom.

Voor wat betreft uw verzoek, om een onderzoek te mogen uitvoeren bij deze rechtbank, kan ik het volgende berichten. Zoals u in de eerdergenoemde brief van het A.S.Z.M. heeft kunnen lezen, is de presidentenvergadering er niet voor dat een dergelijk onderzoek buiten het W.O.D.C. om geschiedt. Dat betekent dat ik -helaas voor u- terug moet komen op de eerdere toezegging op dit punt, die door mr. Hooft Graafland is gedaan. De achtergrond van deze stellingname is allereerst gelegen in het feit, dat onderzoeken als deze veel van onze kostbare tijd vergen en dat we dus domweg geen mogelijkheid hebben om op elk willekeurig verzoek in te gaan, hoe aardig zo'n onderzoek op zich ook zou kunnen zijn.
Bovendien is het van belang, dat deze onderzoeken, waaraan wij toch onze medewerking verlenen, op een wetenschappelijk verantwoorde wijze geschieden. Dit thema was door mr. Hooft Graafland in het gesprek met u overigens al aangesneden.

../3

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE ARNHEM
Mr. D.J. van Dijk, president

../3 vervolg

Wilt u een dergelijk onderzoek, zoals door u bedoeld, toch doorzetten, dan is het zaak dat u eerst een wetenschappelijk instituut of een universiteit interesseert voor dit onderwerp en dat daarna contact wordt gemaakt met het W.O.D.C. U kunt zich ook rechtstreeks tot het W.O.D.C. wenden, maar ik weet niet of dat tot enig resultaat kan leiden. Daarvoor ben ik onvoldoende op de hoogte van de interne procedures.

Hoogachtend,

D.J. van Dijk

cc: - mr. J.A.Z. Hooft Graafland
- mw.mr. M.L. Drabbe
- A.S.Z.M.

Arrondissementsrechtbank Arnhem
Walburgstraat 2-4
6811 CD Arnhem

Aan : Mr. D.J. v. Dijk, President van de rechtbank Arnhem.
Betreft : Inzage uitspraken familiezaken
Uw kenmerk:
Deventer; 18 april 1997

Geachte Heer;

Op 1 april j.l hadden wij een gesprek met Jhr. Mr. J.A.Z Hooft-Graafland; Vice-president van uw rechtbank naar aanleiding van inzage in de nevenfunktieregisters.
In de loop van het gesprek vroegen wij hem ook om inzage in een serie arresten in gezag-en omgangszaken. Hij zegde ons toe dat dat mogelijk was.
Wij dienden ons daartoe schrifeltijk tot u te wenden.
Wij verzoeken u dus bij deze ons mede te delen waar en wanneer wij inzage kunnen krijgen in deze.

Hoogachtend;

J. Zander J. Hop

per adres
Joep Zander
Schoutenweg 41
7413 XA Deventer
0570-621784
fax na vooraankondiging
buzzer: 06-59835071

Arrondissementsrechtbank Zwolle

President

Postadres postbus 10067, 8000 GB Zwolle

De heer J. Zander
Schoutenweg 41
7413 XA DEVENTER

Luttenbergstraat 5
8012 EE Zwolle
Postbus 10067
8000 GB Zwolle
Telefoon (038) 4289846
Fax (038) 4289596

Contactpersoon J.J. Wiltvank
Doorkiesnummer(s) 038-4289845
Datum 16 september 1997
Ons kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp n.a.v. telefonisch onderhoud

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer Zander

Zoals toegezegd tijdens ons telefonisch onderhoud van 9 september een nadere reactie op uw vragen.

1. Openbaarheid uitspraken
Door mij is bij brief van 22 april 1997 al uiteengezet wat het standpunt is met betrekking tot deze openbaarheid. Bij deze nogmaals:
In de artikelen 838 en 429L van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt bepaald dat er afschriften kunnen worden verstrekt van uitspraken. Artikel 429L spreekt in dat verband van "iedere belanghebbende". Artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens bepaalt overigens dat de privacy eraan in de weg kan staan dat volledige uittreksels worden verschaft.
Daartegenover staat hetgeen door u wordt aangehaald, te weten hetgeen in artikel 6 van genoemd verdrag wordt beschreven in samenhang met het zogenaamde Pretto-arrest.

Zoals ik al eerder aan u schreef kan het recht op afschriften van een uitspraak niet worden beschouwd als een algemeen recht zonder enige restrictie. Degene die vraagt om een afschrift zal moeten aantonen een redelijk belang bij het afschrift te hebben en zal zich zonodig moeten legitimeren opdat dit belang kan worden geverifieerd. Het behoort tot de taak van de rechtbankorganisatie om erop toe te zien dat afschriften op de juiste wijze worden verstrekt en daarbij te waken of geen inbreuk wordt gemaakt op de aangehaalde wetsartikelen en de regelgeving op het gebied van de privacy.

De door de medewerkers van mijn rechtbank gevolgde handelwijze is volstrekt in overeenstemming met hetgeen hierboven is beschreven en hetgeen door de heer J. Koele bij zijn brief van 18 juli 1997 aan u is meegedeeld is in die zin ook volledig juist. De discussie op dit punt is voor mij hiermee gesloten.

2. Referteverklaring
Het is juist dat de referteverklaring welke u bij brief van 29 juli 1997 van ons ontving de thans in gebruik zijnde verklaring is. Het in een eerder stadium aan u toegezonden exemplaar is komen te vervallen.

3. Zitting 22 september 1997.
Op deze datum zult u door een medewerker van de parket-organisatie (dus niet de parketpolitie) van en naar de zitting worden begeleid. De Hoofdofficier van Justitie heeft mij andermaal bevestigd hiervoor zorg te zullen dragen.

Naar verwachting hiermee uw vragen te hebben beantwoord.

Hoogachtend,

mr. F.A. Maan

R e g i s t r a t i e k a m e r

J. Zander
Schoutenwg 41
7413 XA Deventer

's-Gravenhage, 1 oktober 1999
Ons kenmerk z1999-0844.02
Onderwerp beantwoording vragen

Geachte heer Zander,

U heeft in uw brief van 2 september 1999 de Registratiekamer twee vragen voorgelegd.

Uw eerste vraag vat ik op als een vraag over de openbaarmaking van rechterlijke uitspraken. Of rechterlijke uitspraken in het openbaar worden gedaan is immers een kwestie van procesrecht en als zodanig niet ter beoordeling van de Registratiekamer. Over deze kwestie heeft de Registratiekamer in 1997 de Raad van State geadviseerd. Recent is daarover een artikel gepubliceerd van de hand van de plaatsvervangend voorzitter en een medewerker van de Registratiekamer. Een kopie van het advies en van het artikel treft u hierbij aan. Ook is daarbij een brief gevoegd aan de president van de rechtbank te Zwolle over de toepasselijkheid van de Wet persoonsregistraties op dossiers die berusten bij rechterlijke organisaties.

Uw tweede vraag betreft de wijze van bewaren van - en de inzage in processen-verbaal en griffiersaantekeningen. Deze vraag valt voor wat betreft de beantwoording in verschillende onderdelen uiteen.

Het kennis nemen van stukken die een rol spelen in een gerechtelijke procedure, is voor een deel geregeld in de wettelijke regels die voor die procedure gelden. Voor strafrechtelijke procedures is dat het Wetboek van Strafvordering, voor civielrechtelijke

Uw brief 2 september 1999
Bijlagen 3
Contactpersoon mr. C.G. Zandee
Doorkiesnummer 070-3811355

Prins Clauslaan 20
Postbus 93374
2509 AJ 's-Gravenhage
Tel. 070-3
Fax 0

R

procedures het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, voor bestuursrechtelijke procedures hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht. In die wetten worden voor bepaalde gebieden of situaties concrete regels gegeven die in het bijzonder gericht zijn op dat gebied of die situatie. Die bijzondere regels gaan voor, ook als ze afwijken van de meer algemene regeling van de Wpr. Die Wpr kan van toepassing zijn voor die gebieden en situaties waarvoor geen specifieke regels bestaan. Voorwaarde voor de toepasselijkheid van de Wpr is dat het gaat om persoonsgegevens die zijn opgenomen in een persoonsregistratie. Bepaalde categorieën persoonsregistraties zijn van de werking van de Wpr uitgezonderd.

De Registratiekamer gaat er van uit dat in het algemeen op de dossierverzamelingen van rechterlijke organisaties de Wpr van toepassing is. Na afloop van een procedure, als de bijzondere procesrechtelijke regels voor kennisneming van stukken niet meer aan de orde zijn, geldt in beginsel de inzageregeling van de Wpr. De beantwoording van de vraag of dat ook zo is voor wat betreft griffiersaantekeningen, is zonder meer onderzoek niet te beantwoorden. Ik kom daar in een vervolg op deze brief nog graag op terug. De manier waarop die aantekeningen worden bewaard is voor het antwoord overigens niet doorslaggevend. De Wpr verzet er zich niet tegen dat gegevens die onderdeel zijn van één persoonsregistratie, decentraal worden bewaard.

Ik vertrouw met het voorgaande uw vragen deels te hebben beanwoord. Op uw vraag over inzage in griffiersaantekeningen zal ik u zoals gezegd nader berichten.

Hoogachtend.

mr. C.G. Zandee
beleidsmedewerker

Registratiekamer

Aan de president van de
Arrondissementsrechtbank te Zwolle

's-Gravenhage. 22 december 1997
Ons kenmerk 97-296.05
Onderwerp conclusies op basis van correspondentie

Geachte heer,

Uw brief van 24 juni 1997, in reactie op de brief van de Registratiekamer van 9 juni 1997, heb ik in goede orde ontvangen.
Uw brief is ter becommentariëring voorgelegd aan mevrouw X. Zij heeft daarop aan de Registratiekamer uw brief aan haar van 25 juni 1997 ter informatie toegezonden. In deze brief komen de toepasselijkheid van de Wpr, de consequenties daarvan, en de toepasselijkheid van de Wet tarieven in burgerlijke zaken (de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) aan de orde. Door middel van deze brief legt de Registratiekamer haar standpunt over die onderwerpen aan u voor.

Toepasselijkheid Wpr
U stelt dat wellicht de Wpr van toepassing is. Daarover het volgende.

Ingevolge artikel 1 Wpr is deze wet van toepassing op persoonsregistraties. Volgens dit artikel is een persoonsregistratie een samenhangende verzameling van op verschillende personen betrekking hebbende persoonsgegevens, die langs geautomatiseerde weg wordt gevoerd of met het oog op een doeltreffende raadpleging van die gegevens systematisch is aangelegd.

Bij de vraag of er sprake is van een persoonsregistratie gaat het met name om het element 'samenhangende verzameling'. Bij handmatige verzamelingen gaat het

Uw brief HvdS/970111
Bijlagen 2
Contactpersoon mevrouw mr. C.G. Zandee
Doorkiesnummer 070 - 381 1343

Prins Clauslaan 20
Postbus 93374
2509 AJ 's-Gravenhage
Tel. 070-3811300
Fax 070-3811301

daarnaast om de vraag of de registratie 'met het oog op een doeltreffende raadpleging van die gegevens systematisch is aangelegd'.

Het element 'samenhangende verzameling' houdt in dat een verzameling op grond van één of meer kenmerken een onderlinge samenhang moet vertonen. Onderlinge samenhang kan blijken uit een gemeenschappelijke bestemming of uit het feit dat de verzameling in de praktijk als een geheel wordt beschouwd.
Het element 'met het oog op een doeltreffende raadpleging van die gegevens systematisch is aangelegd' betreft de systematische toegankelijkheid. Dit element speelt een belangrijke rol bij handmatig gevoerde gegevensverzamelingen. Het gaat daarbij vooral om de vraag of een gegevensverzameling een duidelijke, vooraf bepaalde structuur bezit.
Kaartsystemen en gegevensverzamelingen die in hoofdzaak bestaan uit voorbedrukte formulieren voldoen aan deze eis.
De opbouw van de dossiers behoeft echter niet identiek te zijn. Ook indien de dossiers tot op zekere hoogte een vergelijkbare inhoud en opbouw kennen, kan aan deze eis zijn voldaan. Hierbij is van belang of de dossiers bij de behandeling van een bepaald type zaken centraal staan en met het oog daarop zijn ingericht. Indien dat het geval is dan impliceert dit dat de dossiers kennelijk voldoende systematisch zijn aangelegd om doeltreffend te kunnen worden geraadpleegd. Aldus in deze zin beschikkingen van de Arrondissementsrecht te Utrecht van 12 mei 1993 (Computerrecht 1993/6, blz. 259) en 18 oktober 1995 (bijgegevoegd) en van het Gerechtshof te Amsterdam van 6 maart 1997 (bijgevoegd).

De vraagstelling betreft een dossier, onderdeel van een handmatige verzameling.
Dat de dossierverzameling die wordt aangelegd in het kader van de behandeling van verzoeken tot ondertoezichtstelling en de uitvoering van die maatregel, aan bovenvermelde criteria voldoet, is aannemelijk. De wettelijke regeling van de ondertoezichtstelling veronderstelt immers dat op allerlei momenten tijdens de duur van de maatregel verlengings-, plaatsings- etc. beschikkingen worden gegeven. De vorm van die beschikkingen is bovendien in hoge mate gestandaardiseerd. Een naast de dossiers bestaande geautomatiseerde of handmatige registratie van de griffie kan de toegankelijkheid van de dossierverzameling nog ondersteunen.

Het dossier in kwestie is nog niet naar een archiefbewaarplaats overgebracht (artikel 2 lid 1 sub d Wpr).

De Registratiekamer gaat er daarom van uit dat op de dossierverzameling van de Kinderrechter te Zwolle, en dus op het onderhavige dossier, de Wpr van toepassing is.

Consequenties van de toepasselijkheid van de Wpr

Inzage door geregistreerde
Artikel 29 Wpr regelt het recht op kennisneming van de geregistreerde van de gegevens die over hem zijn opgenomen in een persoonsregistratie. Een ieder kan een houder verzoeken hem te berichten of en zo ja welke gegevens over hem in diens persoonsregistratie zijn opgenomen. Artikel 29 Wpr verplicht de houder op een dergelijk verzoek binnen de termijn van vier weken te reageren door betrokkene schriftelijk een volledig overzicht ter beschikking te stellen.
De houder zal aan een inzageverzoek van de geregistreerde moeten voldoen, tenzij hij zich kan beroepen op één van de weigeringsgronden genoemd in artikel 30 Wpr, waaronder gewichtige belangen van anderen dan de verzoeker. Een weigering dient te worden gemotiveerd. Uitgangspunt van de wet is dat de geregistreerde van de houder schriftelijk een volledig overzicht van de over hem opgenomen gegevens verkrijgt, tenzij hij zijn verzoek op bepaalde gegevens toespitst.

Dit kan gerealiseerd worden door het verstrekken van een kopie.
Met betrekking tot de te volgen procedure bij een verzoek om inzage is bij de parlementaire behandeling onder meer opgemerkt: 'Daarbij is denkbaar, dat van de verzoeker bepaalde elementaire gegevens worden verlangd die de toegang tot de registratie kunnen vereenvoudigen. Hierbij kunnen uiteraard geen onredelijke eisen worden gesteld. de omstandigheid dat geregistreerde recht heeft op een volledig overzicht, staat er verder niet aan in de weg dat hij zijn verzoek op bepaalde gegevens kan toespitsen' (Kamerstukken I, 1987-1988, 19095, nr.2b, blz. 10-11.

Kennisneming:inzage of verstrekking aan derde?

Het inzagerecht komt toe aan degene over wie ("hem betreffende") persoonsgegevens in de persoonsregistratie zijn opgenomen. Dat de naam of enig ander gegeven van X voorkomt in een rapport over Y betekent niet dat X automatisch kan worden gekwalificeerd als geregistreerde. De vermelding mist daarvoor voldoende zelfstandigheid. Dit geldt te meer indien de gegevens de neerslag zijn van door Y gedane mededelingen.
Een meerderjarig kind dat inzage wenst in een dossier dat is aangelegd in het kader van de behandeling van een verzoek tot ondertoezichtstelling en de uitvoering van die maatregel kan zich beroepen op artikel 29 Wpr voor zover het stukken betreft die door een hulpverlener zijn opgesteld en slechts betrekking hebben op zijn welzijn, zoals een rapportage over zijn medische of psychische toestand, en voor zover gewichtige belangen van anderen niet zwaarder wegen (artikel 30 onder e Wpr). Als het gaat om kennisneming van gegevens die de ouders betreffen dient die kennisneming te worden gezien als een verstrekking aan een derde, hoezeer ook de belangen die een rol spelen en de gegevens waar het om gaat met elkaar verweven zijn als het gaat om gegevens over hulpverlening aan ouder en kind. De gronden waarop een dergelijke gegevensverstrekking is toegelaten, als het gaat om gegevens betreffende nog levende personen, zijn aangegeven in de artikelen 11 en 18, derde lid Wpr. In een geval als het onderhavige zal moeten zijn voldaan aan de criteria van artikel 11, eerste lid, Wpr. De artikelen 11 lid 2, en 18 lid 3 Wpr zijn hier niet van toepassing.

Ingeval een geregistreerde is overleden, is de Wet persoonsregistraties (Wpr) strikt genomen niet meer van toepassing op de gegevens die op deze overledene betrekking hebben.
Dit heeft onder meer tot gevolg het verstrekken van deze gegevens niet is onderworpen aan de voorwaarden die hiervoor gesteld worden in de Wpr. Derhalve kan een verstrekking van gegevens van een overledene niet direct in strijd zijn met de Wpr.

Artikel 11, eerste lid, van de Wpr bevat de hoofdregel voor de geoorloofdheid van verstrekking van persoonsgegevens aan een derde. Zodanige verstrekking is slechts geoorloofd voor zover zulks voortvloeit uit het doel van de registratie, wordt vereist ingevolge een wettelijk voorschrift of geschiedt met uitdrukkelijke toestemming van de geregistreerde. Bij de eerste en derde grond zij opgemerkt dat de houder aldus een

bevoegdheid, doch geen verplichting, tot gegevensverstrekking aan derden kan verkrijgen.

Voor gegevensverstrekking die voortvloeit uit het doel van de registratie is vereist dat het doel van de betrokken registratie die verstrekking - in de concrete situatie waarom het gaat - met zich mee moet brengen. De aard van dit doel en de betekenis daarvan in het maatschappelijk verkeer zal hierbij mede in aanmerking moeten worden genomen. De onderhavige gegevens zijn opgenomen in een dossierverzameling die, naar mag worden aangenomen, is aangelegd met het doel die gegevens vast te leggen die noodzakelijk zijn voor de verwerking van verzoekschriften tot ondertoezichtstelling en de uitvoering van uitgesproken ondertoezichtstellingen.

In de bewoordingen "vereist ingevolge wettelijk voorschrift" is tot uitdrukking gebracht dat het wettelijk voorschrift tot de betrokken verstrekking moet verplichten. Onder wettelijk voorschrift wordt in beginsel elke daad van wetgeving verstaan, al zal een dergelijke regeling wel moeten voldoen aan de eisen van artikel 10 lid 1 Grondwet en artikel 8 EVRM. Een verplichting tot gegevensverstrekking die het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer beperkt, is daarom slechts mogelijk bij of krachtens een wet in formele zin en dient tevens te voldoen aan de materiële criteria die het EVRM stelt. Een dergelijk voorschrift is in het onderhavige geval niet aan te wijzen.

In artikel 12 Wpr worden aan de toestemming, als bedoeld in artikel 11 lid 1 Wpr, enkele nadere voorwaarden gesteld, waartoe behoren de vereisten dat zij schriftelijk wordt gegeven en dat zij betrekking kan hebben op één geval of op een beperkte categorie van gevallen.

Voor zover het verzoek om kennisneming gegevens betreft van derden - ouders, broers en zusters, andere familieleden, of bijvoorbeeld pleegouders - en deze nog in leven, en bereikbaar zijn, zal het mogelijk zijn om hen om toestemming te vragen. Wat echter als zij deze toestemming weigeren, of als het niet mogelijk is hen te traceren?
Voor het antwoord op deze vraag kan aansluiting worden gezocht bij de rechtspraak van het Europese Hof voor de rechten van de mens inzake artikel 8 EVRM, met name de uitspraak in de zaak Gaskin tegen het Verenigd Koninkrijk (NJ 1991, 659) en de

uitspraak van de Hoge Raad van 15 april 1994 (NJ 1994, 608) in de Valkenhorstzaak. De strekking van beide arresten is dat de afweging van de bij de verstrekking van de gegevens betrokken, fundamentele belangen met zich meebrengt dat aan een verzoeker bepaalde gegevens uit een dossier dat mede hemzelf betreft dienen te worden verstrekt, eventueel zelfs met doorbreking van een geheimhoudingsplicht.
Ingeval het verzoek een ondertoezichtstellingsdossier betreft, kan met betrekking tot die onderdelen die verzoeker relevante informatie over de eigen kindertijd en ontwikkeling verschaffen die niet of moeilijk op andere wijze te verkrijgen is, worden gezegd dat het om soortgelijke fundamentele belangen gaat. Verstrekking van die informatie is als voortvloeiend uit het doel van de registratie te zien.

De uitoefening van de bevoegdheid om gegevens uit het dossier te verstrekken brengt met zich mee dat een afweging van belangen dient plaats te vinden als het gaat om gegevens van anderen dan de geregistreerde, voor de kennisneming waarvan geen toestemming is verleend. Daarbij gaat om belangen die beide van fundamentele aard zijn: enerzijds het belang van de verzoeker bij de kennis die nodig is om de eigen ontwikkeling en kindertijd te kennen en te begrijpen, anderzijds vooral het belang van betrokken derden bij bescherming van hun persoonlijke levenssfeer. Deze afweging zal er toe kunnen leiden dat in het ene geval meer gegevens kunnen worden verstrekt dan in het andere. Met name als het gaat om medische en/of psychiatrische rapportage over derden dient grote terughoudendheid te worden betracht. Een uitzondering daarop vormen die medische gegevens die voor de verzoeker zelf van belang zijn, zoals gegevens over erfelijke afwijkingen bij familieleden.

Kosten van inzage
Blijkens uw brief neemt u aan dat voor wat betreft de voor inzage verschuldigde kosten de Wet tarieven in burgerlijke zaken van toepassing zou zijn. Uit het in eerdere correspondentie genoemde tarief, 7 voor de aanvraag en 0,40 per kopie, maak ik op dat u daarbij doelt op het recht genoemd in artikel 9, derde lid, van het Besluiten tarieven in strafzaken, waarnaar wordt verwezen in artikel 1 van het Besluit tarieven in burgerlijke zaken, gebaseerd op artikel 13, derde lid van de Wet tarieven in burgerlijke zaken. Echter, het in artikel 9, derde lid, van het Besluiten tarieven in strafzaken

genoemde tarief wordt berekend 'tenzij ingevolge enig wettelijk voorschrift een lager bedrag moet worden berekend'.
Waar artikel 36 Wpr, en het daarop gebaseerde Besluit van 5 juli 1989, Stb. 281, het 'Tientjesbesluit, zowel 'lex posterior' als, waar het gaat om inzage, 'lex specialis' zijn, is in het kader van een verzoek om inzage op de voet van artikel 29 Wpr de bedoelde uitzondering van toepassing.
Daar waar het gaat om kennisneming van gegevens van anderen dan geregistreerde zou wel aansluiting kunnen worden gezocht bij het tarief dat in het Besluit tarieven in strafzaken wordt gehanteerd.

Wet Openbaarheid van Bestuur
Tenslotte wil ik een kanttekening plaatsen bij de kwestie van de toepasselijkheid van de Wob. Voor de beantwoording van de vraag of de Wob van toepassing is, is bepalend tot wie het verzoek om informatie is gericht. Is dit de rechtbank dan zal, zoals u opmerkt, deze wet niet van toepassing zijn. Er zou echter ook van uitgegaan kunnen worden dat het desbetreffende verzoek is gericht tot de griffie, een dienst die onder verantwoordelijkheid van Minister van Justitie werkzaam is. De griffier immers is, als hoofd van de griffie, belast met de inrichting van de administratie en het beheer van het archief en is daarbij verplicht de voorschriften te volgen, welke hem door de Minister van Justitie worden gegeven (artikel 61 Reglement I). Als van dit laatste zou worden uitgegaan, zou het antwoord op deze vraag anders kunnen luiden.

Gezien het voorgaande gaat de Registratiekamer er van uit dat op het verzoek van mevrouw X 29 Wpr van toepassing is voor zover dit betrekking heeft op de inzage van haar betreffende gegevens.

Hoogachtend,

mr. U. van de Pol
plv. voorzitter

Aan : Rechtbank Zutphen; hoofd administratie familiesec
tor; Dhr. Koele
Betreft : openbaarheid
Uw kenmerk: 20459 FARK 96-739
Deventer; 19 juli 1997/2

Kunstenaar
Pedagoog
Schoutenweg 41 7413 XA Deventer
0570-621784 atelier Amerweg 18

Geachte heer Koele;

In aanvulling op mijn fax-brief van eerder deze dag wens ik uitdrukkelijk nog het volgende te melden.
In de door u aangehaalde HR-beschikking wordt onder andere het Pretto-arrest (Europeesche hof A-71 1983) aangehaald. Het is duidelijk dat de opmerking van de HR "*als elke andere belanghebbende inzage en afschrift van die beschikking kunnen verkrijgen*". Gezien moet worden als een vertaling van de volgende zinsnede uit het Pretto-arrest;
" *anyone could consult or obtain a copy of it on aplication to the court-registry*"

Het lijkt mij hiermee evident dat met de term elke belanghebbende wordt bedoeld; een ieder die daar belang in stelt. "Anyone" betekent namelijk "iedereen"

Hoogachtend;

Joep Zander
Schoutenweg 417413 XA Deventer
0570-621784 fax na vooraankondiging
buzzer: 06-59835071 e-mail zander@freemail.nl
zie ook url http://www.worldonline.nl/~csnel/jz/dwaas.html

Aan : Rechtbank Zutphen; hoofd administratie familiesec tor; Dhr. Koele
Betreft : openbaarheid
Uw kenmerk: 20459 FARK 96-739
Deventer; 19 juli 1997

KUNSTENAAR
PEDAGOOG
SCHOUTENWEG 41 7413 XA DEVENTER
0570-621784

Geachte heer Koele:

Naar aanleiding van uw brief dd 18-7-1997 merk ik het volgende op.

Het doet mij deugd dat u inmiddels, en ook zo snel na vorige brief, bereid bent uw visie op openbaarheid nader met juridische argumenten te adstrueren.

Artikel 429 k lid 2 zal moeten worden bezien in het licht van de wetsgeschiedenis. (tk 55 dd 24 febr. 94) . Hier stelt de heer Kosto met herhaalde zeer grote nadruk tegenover vragen van Wolffensperger dat uitspraken in het familierecht volstrekt openbaar zijn ("Ik zeg heel helder en duidelijk dat de uitspraak niet voorgelezen hoeft te worden. De openbaarheid impliceert wel dat een ieder die dat wenst een kopie van de uitspraak kan krijgen." Tk 55- 4153)

De door u aangehaalde jurisprudentie Hr 6835 is mij volstrekt bekend. In de diskussie met bijvoorbeeld de arrondissementsrechtbank Arnhem heb ik deze jurisprudentie zelf overlegd om aan te tonen dat uitspraken openbaar moeten zijn. Dit heeft erin geresulteerd dat bij de rechtbank Arnhem deze uitspraken nu ook openbaar zijn (dwz voor een ieder toegankelijk).
Ik citeer uit de uitspraak van de HR;

> Blijkens de rechtspraak van het Europese Hof voor de rechten van de mens (Sutter, 22 febr. 1984, Serie A, nr. 74, par. 33-34; Pretto, 8 dec. 1983, Serie A, nr. 71, par. 26-27; en Axen, 8 dec. 1983, Serie A, nr. 72, par. 31-32) is daartoe immers niet vereist dat de uitspraak op een openbare terechtzitting wordt voorgelezen, doch is voldoende bijv. dat zij in dier voege openbaar is dat zij vanaf een bepaalde, aan de verschenen pp. tevoren bekend gemaakte dag ter griffie in geschreven vorm aanwezig is en dat zowel de pp. ***als elke andere belanghebbende inzage en afschrift van die beschikking kunnen verkrijgen.***

Nu zult u wellicht vinden dat "elke andere belanghebbende " mag worden vervangen door "een belanghebbende conform het nieuwe familieprocesrecht". Dit gaat niet op omdat het nieuwe familieprocesrecht pas tien jaar later is ingevoerd en bovendien in de HR-uitspraak niet wordt gesproken van "belanghebbende" maar uitdrukkelijk van "elke belanghebbende"
Bovendien moet een en ander worden beoordeeld met de wetsgeschiedenis zoals eerder in deze brief omschreven en die gevormd is na bedoelde HR-uitspraak.

Genoemde HR-uitspraak heeft eigenlijk slechts betrekking op het feit dat er geen voorlezing van de uitspraak hoeft plaats te vinden. Hier heb ik dan ook niet op gedoeld in mijn eerdere brief.

Hoogachtend,

Joep Zander
Schoutenweg 417413 XA Deventer
0570-621784 fax na vooraankondiging
buzzer: 06-59835071 e-mail zander@freemail.nl
zie ook url http://www.worldonline.nl/~csnel/jz/dwaas.html

CC Dhr. E A Maan

FROM JHL CONSULTANTS ...

Algemeen Secretariaat Zittende Magistratuur

Veel Sgay

Postadres Postbus 20302, 2500 EH Den Haag

Bezoekadres
Juliana van Stolberglaan 2-4
Den Haag
Telefoon (070) 3 81 31 31
Fax (070) 3 81 10 10

De heer J. Hop
Joubertstraat 24
3851 DM Ermelo

Onderdeel	Algemeen Secretariaat Zittende Magistratuur
Contactpersoon	E.H. Linckens
Doorkiesnummer(s)	070-3813655
Datum	29 augustus 1997
Ons kenmerk	188.97u

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden

Geachte heer Hop,

Met verwijzing naar mijn brief van 11 augustus 1997, kenmerk 168.97 u bericht ik u namens de presidenten van de rechtbanken dat aan uw verzoeken om inzage en afschriften, zoals tot nu toe ook steeds is gebeurd, uiteraard zal worden voldaan indien deze overeenkomen met de bestaande wettelijke regelingen op dit punt. Uw verzoeken om toestemming tot het verrichten of doen verrichten van onderzoek zullen echter op voorhand niet worden ingewilligd. Mocht u van oordeel zijn dat er zwaarwegende redenen zijn voor dergelijke onderzoeken, dan dient u zich te wenden tot het Wetenschappelijk Onderzoek en Documentatie Centrum (WODC) van het Ministerie van Justitie.

Voor de inzet van griffiers, waarover u in uw brieven opmerkingen maakt, is de rechterlijke macht niet verantwoordelijk. Hiervoor dient u zich tot de directeuren gerechtelijke ondersteuning of het Ministerie van Justitie te wenden.

Voor het overige zullen de door u gezonden brieven, voor zoveel nog nodig, door de geadresseerden zelf worden beantwoord.

Met vriendelijke groet

E.H. Linckens

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE ARNHEM
Mr. D.J. van Dijk, president

Postadres: Postbus 9030 - 6800 EM Arnhem

Bezoekadres:
Walburgstraat 2-4, Arnhem
Kamer H.4.91
Tel: 026-3592000 [tst. 2602]
Fax: 026-3592899

Aan dhr. J. Zander
Schoutenweg 41
7413 XA DEVENTER

Datum : 18 september 1997
Uw kenmerk : --
Onderwerp : --

Geachte heer Zander,

In mijn brief van 3 september jl. schreef ik aan de heer Hop, dat het onderzoek van grote aantallen beschikkingen uit de familiesector betreffende de gezagsvoorziening -mede gelet op het vele werk dat daaraan voor medewerkers van de rechtbank is verbonden- alleen zal worden toegestaan, wanneer het wetenschappelijk karakter daarvan is gegarandeerd, zulks ter beoordeling van het W.O.D.C. U vroeg mijn secretaresse telefonisch naar de motivering voor dit standpunt, omdat u meent dat inzage in beschikkingen niet geweigerd kan worden.

Ik verwijs u naar artikel 429l Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, waarin staat dat iedere **belanghebbende** recht op inzage en afschrift heeft van onder meer beschikkingen. Nu het hier gaat om beschikkingen uit de familiesector, moet, gelet op het privacy-karakter van deze beschikkingen, zeer terughoudend op dit soort verzoeken worden gereageerd. Alleen wanneer u zorgvuldig onderbouwd kunt aangeven, dat u er **persoonlijk belang** bij heeft om een afschrift te krijgen van een **bepaalde** beschikking, kan daar eventueel sprake van zijn. Daarbij moeten de belangen van de partijen worden meegewogen.

Wanneer gevraagd wordt om een afschrift van grote aantallen beschikkingen (al dan niet geanonymiseerd), dan is er geen sprake meer van een verzoek als bedoeld in voormeld artikel, maar van een onderzoek, zoals hiervoor bedoeld.

Ik ga er van uit dat u hiermeer voldoende bent geinformeerd.

Hoogachtend,

D.J. van Dijk

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE ARNHEM
Mr. D.J. van Dijk, president

Postadres: Postbus 9030 - 6800 EM Arnhem

Bezoekadres:
Walburgstraat 2-4, Arnhem
Kamer H.4.91
Tel: 026-3592000 [tst. 2602]
Fax: 026-3592899

Aan dhr. J. Zander
Schoutenweg 41
7413 XA DEVENTER

Datum : 20 oktober 1997
Uw kenmerk : --
Onderwerp : --

Geachte heer Zander,

In antwoord op uw schrijven van 12 oktober jl. kan ik u het volgende berichten.

Het is juist, dat in eerste instantie met uw verzoek was ingestemd. Het is ook juist, dat in de presidentenvergadering dit onderwerp aan de orde is geweest, mede omdat u een soortgelijk verzoek aan andere rechtbanken had gericht. Daar is besloten in de u reeds eerder meegedeelde zin.

Uiteraard ben ik niet op formele wijze gebonden aan beslissingen van de presidentenvergadering, maar wij proberen wel zoveel mogelijk één lijn te trekken. Dus heb ik, in overleg met het dagelijks bestuur van deze rechtbank, alsnog besloten de toestemming aan uw verzoek te onthouden.

De redenen voor en de juridische onderbouwing van mijn beslissing heb ik u al eerder meegedeeld. Ik zie niet in waarom dat niet zou mogen.

Hoogachtend,

D.J van Dijk

Arrondissementsrechtbank Zwolle

President

Postadres postbus 10067, 8000 GB Zwolle

De heer J. Zander
Schoutenweg 41
7413 XA DEVENTER

Luttenbergstraat 5
8012 EE Zwolle
Postbus 10067
8000 GB Zwolle
Telefoon (038) 4289411
Fax (038) 4289596

Contactpersoon -
Doorkiesnummer(s) 038-4289409
Datum 1 juli 1999
Ons kenmerk 19996405/wdg
Bijlage(n) -
Onderwerp openbaarheid rechterlijke uitspraken

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer Zander,

Naar aanleiding van uw fax d.d. 21 juni 1999 deel ik u het volgende mede.

De kwestie van de beschikbaarheid van uitspraken/publicatie van jurisprudentie is op dit moment in Nederland een punt van aanhoudende discussie. Zo nam ik onlangs kennis van een beslissing op een verzoek van de Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Rechterlijke Macht inzake de afgifte van beslissingen van het Hof van Discipline voor de Orde van Advocaten in Nederland. In deze beslissing wordt onder meer gezegd dat bij klachten tegen advocaten hun persoonlijke levenssfeer inderdaad in het geding is omdat klachten betrekking kunnen hebben op gedragingen van de advocaat buiten de eigenlijke uitoefening van zijn taak. In dat geval, aldus het Haagse Hof in haar beslissing d.d. 10 juni 1999, komt de advocaat een beroep toe op de bescherming van artikel 8 EVRM hetgeen -aldus het Hof- ook volgt uit de door de Staat aangehaalde jurisprudentie van het Europese Hof voor de bescherming van de rechten van de mens.

Dezer dagen nam ik kennis van een notitie van de Hoge Raad, althans zijn voorzitter, over jurisprudentie in databanken en op websites. Aan deze notitie ontleen ik in het kort het volgende. Kern van de huidige regeling (de Wet Persoonsregistraties) wordt gevormd door een advies van de registratiekamer van 12 maart 1997, gedeeltelijk gepubliceerd in NJB 1997 pagina 609. Grondregel van die regeling is dat alle persoonsgegevens die niet relevant zijn voor de beoordeling van de rechtsvraag c.q. de interpretatie van de rechtsregels moeten worden verwijderd, althans onherkenbaar gemaakt. Uitgangspunt van die regeling is aldus bescherming van het door artikel 8 EVRM gegarandeerde recht op respect voor het privéleven.

In de betreffende notitie wordt voorts de kwestie van de openbaarmaking van uitspraken als bedoeld in artikel 6 EVRM en artikel 121 Grondwet aan de orde gesteld. In het stuk wordt gerefereerd aan uitspraken van de Hoge Raad waaromtrent het Europese Hof heeft geoordeeld dat aan het beginsel van openbaarheid is voldaan omdat uitspraken voor een ieder ter inzage zijn bij de griffie en een ieder daarvan ook afschrift kan krijgen, waarbij er kennelijk vanuit gegaan is dat het ging om uitspraken zoals deze aan partijen waren verzonden. Aangegeven wordt dat hierbij het omgekeerde uitgangspunt geldt van de thans in Nederland geldende regeling (de Wet Persoonsregistraties) aanbevolen wordt om als uitgangspunt te kiezen dat openbaarheid regel en niet-openbaarheid wegens een hoge mate van privacy gevoeligheid uitzondering is. Vervolgens wordt aanbevolen dat de Wet Bescherming Persoonsgegevens een speciale regeling zal kennen voor het opnemen van rechterlijke uitspraken in bijvoorbeeld jurisprudentie databanken en website die gebaseerd zijn op het laatstgenoemde uitgangspunt.

Uit het vorenstaande leid ik af dat het standpunt wordt gehuldigd dat wijziging van wetgeving nodig is om een en ander te bereiken.

Voor wat betreft de door u aangesneden kwestie is de situatie sinds jaar en dag zo dat overeenkomstig de jurisprudentie van de Hoge Raad vonnissen niet in het openbaar uitgesproken behoeven te worden wanneer de desbetreffende uitspraak voor partijen en bijvoorbeeld de pers beschikbaar zijn en voor inzage zijn.

De gebruikelijke gang van zaken, bijvoorbeeld bij korte geding zaken, is dan ook dat wanneer de pers aanwezig is geweest bij een zitting, zij tegelijk met de advocaten contact kunnen opnemen met de secretaresse van de president om de uitslag van het kort geding te vernemen en zonodig ook van de motiveringen die tot de beslissing hebben geleid.

Verder wordt in civiele zaken nimmer mondelinge voorlezing van het vonnis gedaan en wordt gehandeld op een wijze die vergelijkbaar is met het vorenstaande. In strafzaken, dat zal u bekend zijn, is dat geheel anders. Daar wordt het vonnis in het openbaar uitgesproken. In bijvoorbeeld familiezaken is krachtens wettelijk voorschrift en krachtens art. 8 EVRM uitspraak in het openbaar eerder uitzondering dan regel.

Gelet hierop meen ik dat de werkwijze bij mijn rechtbank voldoet aan de eisen die door wet en verdrag worden gesteld. Van een beleidswijziging, zoals door u vermoedt, is geen sprake.

Gaarne vertrouw ik u met deze mededelingen van dienst te zijn geweest.

Met vriendelijke groet,
hoogachtend,

E.A. Maan

GERECHTSHOF

Unitbonfd civiele en pachtzaken

Postadres Postbus 9030, 6800 EM Arnhem

Bezoekadres
Walburgstraat 2-4,
6811 CD Arnhem,
telefoon 026 - 3592405
fax 026 - 3593333

Aan: de heer J. Hop,
Joubertstraat 24,
3851 DM Ermelo.

kenmerk HW110397.001
uw kenmerk
onderwerp uw brief van 3 maart 1997

Arnhem, 11 maart 1997

Geachte heer Hop,

Uw brief van 3 maart 1997 heb ik na ontvangst besproken met de voorzitter van de familiekamer. Hieronder zal ik uw klachten en verzoeken afzonderlijk van commentaar voorzien.

Klacht 1:
Zoals ik U reeds in mijn brief van 12 december 1996 heb laten weten kan en mag het hof niet terugkomen op een eerder genomen beslissing. Het hof kan dan ook niet met u in discussie gaan over de inhoud van de beschikking.
U spreekt verder over partijdige en een vooringenomen houding van de griffies familiezaken. De beslissingen van de familiekamer worden voor elk individueel geval genomen en zijn nooit standaard.

Klacht 2:
Het verheugt mij dat ik deze klacht tot uw genoegen heb kunnen oplossen.

Klacht 3:
De door u gewraakte passage in het proces-verbaal in de zaak met rekestnummer 254/96 heb ik niet aangetroffen.

Klacht 4:
Het is in de bewuste periode enkele tientallen malen voorgekomen dat de rechtbanken een onjuiste beroepstermijn hebben vermeld, waardoor de beroepschriften te laat werden ingediend. In een groot aantal gevallen is na telefonisch overleg de zaak door de procureur, de jurisprudentie op dit gebied kennende, teruggenomen teneinde zich het griffierecht in deze bij voorbaat kansloze zaken te besparen. In alle gevallen, waarbij de zaak toch werd

doorgezet, is de zaak geëindigd met een beschikking waarin verzoeker niet-ontvankelijk werd verklaard. Ik verwijs u naar een arrest van de Hoge Raad van 4 oktober 1996, NJ 97, 63, waarin de Hoge Raad het cassatieberoep tegen een dergelijke beslissing van dit hof verwerpt.

Verzoek 5:
Alvorens in te gaan op uw verzoek om inzage in arresten en beschikkingen over gezagsvoorzieningen en omgangsregelingen, wijs ik u er nogmaals op dat ik geen enkele aanleiding zie de griffiemedewerkers te wijzen op een onjuiste houding ten opzichte van vaders die voor hun rechten opkomen. Er is - zoals gezegd - geen sprake van een partijdige en vooringenomen houding.

Voor uw verzoek om inzage in arresten en beschikkingen met betrekking tot omgangsregelingen heb ik - gezien uw situatie - begrip. Toch kan ik op uw verzoek niet ingaan. U kunt immers niet worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 429-l van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv). Dit (algemene) artikel regelt het inzagerecht en afgifte van stukken. In zaken betreffende minderjarigen geldt artikel 811 Rv. In deze regeling staan degenen vermeld die als belanghebbenden in dergelijke zaken mogen worden beschouwd. Deze bepalingen zijn op u niet van toepassing. Voorts is in deze nog artikel 8 EVRM van belang, dat bepaalt dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen moet worden geëerbiedigd. Het meest zwaarwegend is echter dat het in alle omgangszaken gaat om conflicten die zich volledig binnen de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen afspelen. Het hof acht het daarom onjuist derden inzage te geven in die beschikkingen. De Wet Openbaarheid van Bestuur voorziet daarin (zie artikel 10 lid 2 onder e en g). Een en ander leidt er toe dat ik geen medewerking mag verlenen aan het door u voorgenomen onderzoek.

Het spijt mij dat ik u niet anders kan berichten.

Hoogachtend,

J.A.M. Wagener